

terunt. Quo facto pax inde tractata haud ægrè conuenit ea conditione, vt fines ab Henrico Imperatore quondam positi seruariantur. Quorum exemplo adducti Laudenses, Melegnano & aliis quibusdam castellis ad Lambrum amnem remissis, pacem à Mediolanensibus impetrarunt. Hæc ferme trans Padum. Ex Cispadanis autem Salinguerra Taurellus Ferrariensium princeps, cum præturam Veronæ esset adeptus, statim animum ad Argentam, de qua antea quoque armis disceptatum fuerat, Rauennatibus adimendam adiecit. Quare promptis Veronensium & Mutinensium copiis ad Ferrarienses adiunctis eò progressus, facile, victo præsidio, oppidum occupauit: ac mox Rauennates aliquot incautè suorum subsidio accurrentes insidiis in itinere collocatis excepit, ac cathenis vinctos Ferrariam abduxit, qui in custodiam coniecti ibi postea miserè perierunt. Bononienses autem, Medicina & Argellata receptis, ab ipsa quasi rerum serie tracti, inde agrum Imolensem Casareum inuaserunt. Eius rei hæc occasio data. Albertus Araldus, homo montanus, haud modica hominum facinorosorum manu contracta, furto Saxatellum occupauerat. Tantam bene gerendæ rei occasionem non dimittendam arbitratus Consilium, prætorem eò cum delecto militum robore misit. Albertus, quòd se Bononiensi imparem esse videret, repente ad ipsum prætoris aduentum cum suis in speluncam eius montis quandam refugit. id ubi sensit prætor, ad specum, quamuis difficili admodum accessu, perrexit, ac statim stramentis accensis in os eius iniectis, Albertum & socios, fumo spiritus viam intercludente, adduxit in potestatem. Albertus pede ad arborem suspensus, ac graui lapide ad collum alligato miserè vitam finiuit. Saxatellum, ne quando aliàs similium hominum receptaculum esset, iniecto igne combustum. Inde ea occasione ad reliqua oppida Casarei iuris arma translata, eaq; haud magno certamine ditioni Bononiensi adiuncta. Castrum S. Petri aduersus latrocinia in dies sauentia conditum. Foroliuenses item Ceruiam urbem aggressi, præsidium Rauennatum eiecerunt, oppidumq; potiti sunt. Fauentini verò castro Cosmâ demum absoluto exercitum aduersus Foroliuenses duxerunt. Mutinenses autem bellum à Regiensibus, quod sequenti anno erupit, extimescentes, castrum cis amnem Siclæ aduersus Herberiam in vltiore ripa sitam opposuerunt, idq; Marzaliam appellarunt; dum Regienses intestina duarum factionum seditione conflictabantur, quas Scopacciatorum, & Mazaperlinorum nomine appellabant. Romani Viterbienses imperium Ecclesiæ detrectantes, adorti ad deditionem compulere, atque eorum opes cum hominibus ad urbem in modum triumphi veteris reuexere. Sequenti anno, Philippo Argentoratum obsidente, atq; Othonem variis præliorum certaminibus fatigante, Mediolanenses, tribus prætoribus ex tribus factionibus Nobilitate, Motta, & Credentia (hi erant opifices) institutis, exercitu Placentinorum accito, in Laumellinam iterum irruerunt, ac ponte è regione Viglebanum super Ticium amnem constructo, Viglebanum assidua oppugnatione premere mense Iulio contenderunt. Qua re cognita Papienses, vt pontis constructionem impedirent, celeriter accurrerunt. verum prælio v i Kal. Augusti commissio adeo malè pugnarunt, vt ex suis mille ducentos amiserint. Ita Mediolanenses oppugnatione redintegrata Viglebanum iuris, potestatisq; suæ fecerunt. Quibus detrimentis Papienses impulsus, proximo Augusto oratores Mediolanum de pace miserunt: qui, cum eam æquis conditionibus impetrassent, apud Philippum archiepiscopum solemnia sacramenta dixerunt. Parmenses autem Burgum S. Domini, quod Placentinis paullo antè concesserant, iterum promotis copiis inuaserunt: Placentinis autem adesse Brixiani summo opere cupientes, suborta in ciuitate seditione, officium præstare non potuerunt: quæ animis ex studiorum diuersitate vtrinq; accensis eò erupit, vt, atroci prælio in vrbe commissio, pars inferior exire coacta sit. quæ Rotingo occupato, ac Cremonensium auxilio accersito, mense Decembri ad oppidum Gauardum oppugnandum accessit, verum ab iis, qui in vrbe remanserant, impetu repentino oppressa, proposito excidit. Rotingum, Caprianum, & Monstrotundus, quòd cum extorribus senserant, sunt excisa. Eodem anno nouum bellum inter Mutinenses, & Regienses est excitatum. Amnis est Sicla media inter Mutinam ac Regium via à Plinio Gabellini nomine appellatus, cuius integrum ius se Mutinenses habere, Henrici tertij concessione profitebantur. Itaq; cum Regienses emissarium ex eo ad rei naualis usum deriuare pararent, ei rei impedimento se priore anno futuros ostenderant, atq; ea de re ad amnem ipsum Marzaliam castrum ad conatus eorum coercen-

